

Medlem sagde først Sp. 163: „Fraset den mere eller mindre berettigede Kritik, som kan rettes mod forskellige af Regeringens administrative Handlinger“ o. s. v. Og han vender tilbage dertil Sp. 169: „Meget stor Betydning vil det her have, at Regeringens Administration er forsigtig og uangribelig paa alle Omraader“. Dette er advarende Ord, saa meget mere som det udtrykkelig understreges derved, at det ærede Medlem udtalte, at „et saa tæt og godt Samarbejde som muligt“ mellem Regeringspartiet og det moderate Parti „er en absolut nødvendig Betingelse for at føre Regeringens Skude frelst i Havn“. Man maa altsaa gaa ud fra, at hvis man ikke tager disse Henstillinger fra det ærede Medlem for Æbeltoft til Følge, vil det tætte og gode Samarbejde ikke kunne finde Sted, som han med Rette hævder er en absolut nødvendig Betingelse for at føre Regeringens Skude frelst i Havn, medmindre naturligvis det ærede Medlem for Æbeltoft frafalder sit Krav, og jeg skal nu med Interesse imødesee, om det bliver det ærede Medlem for Æbeltoft, som maa bøje sig her, og om han skal lade sig oversprøjte af det Pløre, som netop den højtærede Justitsminister traver rundt i, eller om han virkelig vil være i Stand til . . . .

Formanden: Det er ikke noget kønt Udtryk, det ærede Medlem bruger.

Zahle: Nej, men naar man skal betegne saadanne Forhold med et Billede, som rammer, kan man heller ikke bruge smukke Udtryk.

Formanden: Saa skulde det ærede Medlem lade være at omtale den Slags Ting.

Zahle: Dette er offentlige Anliggender, som man er nødt til at karakterisere her i dette Ting.

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke bruge saadanne Udtryk her i Folketinget.

Zahle: Jeg vil ogsaa helst være fri derfor, og jeg haaber, at saadanne Forhold ikke skulle komme til at foreligge i Længden eller oftere, som efter mit Skøn nødvendiggøre . . . .

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke omtale den Ting mere.

Zahle: Det gør jeg heller ikke.

Jeg vender mig saa til den højtærede Konseilspræsident. Den højtærede Konseilspræsident omtalte først i sit Svar til mig sit Forhold til Ingeniør Westenholtz. Overfor dette Forhold bekræftede den højtærede Konseilspræsident i et og alt, at han havde baaret sig saaledes ad, som man med nogen Forbavselse hørte det fortælle forskellige Steder. Han har baade stillet Statens Øvelsespladser og Skydebaner til Raadighed for Ingeniør Westenholtz, hvis han er i Stand til at danne sit Korps paa 80 Mand med Motorcykler og Rekylggeværer, og Hærens Officerer have faaet Tilladelse til at uddanne dem, og Korpset kan, hvis det bliver til noget, virke sammen med Hæren. Det er dog det urimeligste, jeg har hørt, at private Sportsmænd danne en Forening, anskaffe sig Geværer og Motorer og give sig til at holde Øvelser paa Statens Øvelsespladser og eventuelt sammen med Hæren. Det er Selvsbeskatningen om igen, det er en Forøgelse af Hæren, som ikke sker paa Statens Foranstaltning, men efter privat Initiativ. Det er et Misbrug efter min Mening af Konseilspræsidentens administrative Myndighed som den, der som Forsvarsminister staar i Spidsen for Hæren, naar han giver disse private Folk Tilladelse til at medvirke sammen med Hæren og at anvende Statens Øvelsespladser og Skydebaner, og jeg ser ikke rettere, end at man fra Lovgivningsmagtens Side og fra dette Tings Side maa søge at finde Midler til at protestere paa virksom Maade mod en saadan Fremgangsmaade. Men naturligvis, der er endnu Forventning om, at hele dette Korps ikke bliver til noget, man har endnu ikke fundet de 80 Mænd, der skulle køre rundt paa Motorcykler og skyde med Rekylggeværer. Det kan være, det hele ikke bliver til noget. Men Ministeren har vist sin Hensigt ved at træde i Forhold til disse private Folk og give dem denne Tilladelse.

Konseilspræsidenten vilde gerne betegne det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, som et Byparti og ganske specielt som et Københavner-Parti. Konseilspræsidenten gjorde det med en smagfuld Vending ved at trække Grænsen for mit Blik for Civilisationen umiddelbart omkring Integade og Vestergade, han mente formodentlig her Østergade. Med alt dette mener Konseilspræsidenten kun at ville udtale, at det Parti, jeg tilhører, er et københavnsk Parti uden Rod i Befolkningen. Hvis dette var Tilfældet, vilde vi ikke blive mødte med